Beleidskeuzes:

De gemeenteraad heeft bij nota 2018 met de volgende beleidskeuzes ingestemd:

1. Een minimumomvang investeringen met economisch nut aanhouden van(af) € 50.000; (derhalve activeren vanaf € 50.000);
2. Een minimumomvang investeringen met maatschappelijk nut aanhouden van(af) € 100.000; (derhalve activeren vanaf € 100.000);
3. Bij de indeling van investeringen de componenten-benadering niet toepassen;
4. Er wordt geen rekening gehouden met een restwaarde;
5. Afschrijving over het investeringsbedrag vindt plaats met ingang van het eerste jaar, volgend op het jaar waarin de investering gereed is (in gebruik is gesteld);
6. Rentelasten over het investeringsbedrag worden berekend met ingang van het eerste jaar volgend op het jaar van investeren (dus ook over onderhanden investeringen);
7. De lineaire methode van afschrijven hanteren voor de verschillende activagroepen;
8. Investeringen riolering worden direct gedekt ten laste van de gevormde voorziening. Wanneer van een vervangingsinvestering een boekwaarde resteert, dan schrijft de gemeente Waadhoeke hier niet op af, maar worden 'spaarbedragen' die in latere jaren worden ontvangen op de boekwaarde afgeboekt.

Is er reden om terug te komen op deze beleidskeuzes? Aanleiding voor bijstelling kan zijn:

- Gewijzigde wet- en regelgeving
- Gewijzigde politieke voorkeuren/wensen/inzichten
- Eerder genomen besluiten tot wijziging

Overigens kán de raad bij uitzondering (op voorstel van het college) altijd afwijken van de vastgestelde beleidsregels, onder voorwaarde dat er wel wordt voldaan aan de wetgeving.

Ad. 1 en 2

Het niet activeren van "kleine" investeringen betekent dat deze lasten incidenteel gedekt moeten worden. Dit kan tlv bestemmingsreserves, tlv de algemene reserve of tlv onvoorzien eenmalig waardoor de exploitatie structureel in evenwicht blijft.

Op basis van de ervaring van de afgelopen jaren én wetgeving/jurisprudentie is er geen aanleiding om het grensbedrag van € 50.000 of € 100.000 aan te passen.

Ad. 3

Bij de componenten-benadering worden nl. de afzonderlijke componenten waaruit een onroerende zaak bestaat afzonderlijk afgeschreven.

Op basis van de ervaring van de afgelopen jaren én wetgeving/jurisprudentie is er geen aanleiding om de componenten-benadering wel toe te passen.

Ad. 4

Het is toegestaan om met een restwaarde te rekenen. Maar bij investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut is er geen sprake van een restwaarde en op grond mag niet afgeschreven worden. Alleen bij investeringen in materiële vaste activa met economisch nut kan gekeken worden naar een restwaarde.

Een restwaarde dient reëel en per actief te worden geschat: er mag bij voorbeeld niet een vast percentage restwaarde voor het totale vastgoed worden gehanteerd. Welke activa zouden dan eventueel in aanmerking komen?
Bij voorbeeld:

1. bij een Wagenpark waarbij op voorhand besloten is dat auto's na 4 jaar verkocht/ingeruild gaan worden
2. bij het plaatsen van een tijdelijk noodlokaal waarbij op voorhand vast staat dat deze ruim binnen de technische en economische levendsuur weer verkocgt/ingeruild kan worden.

In de praktijk wordt in zulke situaties juist voor het leasen/huren in plaats kopen gekozen.

Het vastgoed van gemeente Waadhoeke bestaat voornamelijk uit schoolgebouwen.
Na buitengebuik stelling moet worden afgewaardeerd op het moment van buitengebruikstelling als de restwaarde (lees: opbrengst die nog gerealiseerd kan worden, verminderd met de te maken kosten voor verwijdering of vernietiging van (delen van) het gebouw) lager is dan de op dat moment aanwezige boekwaarde.
We zijn in de regel al blij als we een netto-opbrengst kunnen realisereen die gelijk is aan de boekwaarde.

Er is geen reden om deze beleidsregel aan te passen.

Ad.5

Bij toepassing/uitvoering van deze beleidsregel onstaat er verschil tussen de geraamde en de gerealiseerde afschrijvingslasten.

Deze regel is bedoeld voor investeringen die niet in één boekjaar worden afgerond. De commissie BBV is hierop in de notitie Materiële vaste activa (Januari 2020) nader op ingegaan en heeft uitgewerkte voorbeelden gegeven. Wijze van aanvraag investeringsbudget en verwerking is:

In een kredietvoorstel aan de raad moet een investering indicatief verdeeld worden over de jaren. In de betreffende begrotingswijziging dienen de lasten voortvloeiend uit de investering (rente, afschrijving en overige exploitatielasten) vanaf het moment van ingebruikneming zijn opgenomen. Tevens moet worden aangegeven op welke wijze de structurele lasten in de toekomst gedekt zullen worden.

Hoewel het goed plannen van investeringen (in de tijd) mogelijk verbeterd kan worden waardoor de structurele lasten in de juiste toekomstige jaarschijf landen is er geen reden om de beleidsregel aan te passen.

Ad 6.

Hiervoor geldt hetzelfde als bij de afschrijvingslasten.

Ad 7.

Binnen de overheid kennen we ook de annuïtaire methode waarbij er sprake is van een jaarlijks gelijk bedrag voor rente en afschrijving. De rentelast is gedurende een langere periode de grootste component van de kapitaallasten en daalt in de loop van de gebruiksperiode steeds sneller, waardoor het in de kapitaallast begrepen deel voor afschrijving meer dan evenredig stijgt.

Voordeel: jaarlijks vaste/stabiele kapitaallasten

Nadelen:

- bij tussentijdse afboeking ivm sloop/verkoop e.d. is er relatief weinig afgeschreven en is de kans op verliesneming dus groot.
- er ontstaat geen financiële ruimte om de toenemende onderhoudslasten van een actief te dekken: naarmate een actief ouder wordt nemen de onderhoudskosten veelal toe.

De annuïtaire afschrijvingsmethode wordt zelden toegepast bij gemeenten. Alleen vanuit verleden bij onderwijshuisvesting ivm oorspronkelijke rijksbekostiging.

Er is geen reden om deze beleidsregel aan te passen.

Ad 8.

Inmiddels is in Waadhoeke de dekking van de toekomstige investeringen in de Riolering (zoals in het vGRP vastgelegd) hierop afgestemd.

Er is geen reden om deze beleidsregel aan te passen.

Aandachtpunten uit motie SAM/Christenunie 10-09-2020

1. Financiële techniek - wat reken je toe aan projecten? Een deel van de personeelslasten kan ten laste van projecten worden gebracht. Hierdoor ontstaat ruimte in de begroting.
2. Ingebruikname en toerekening lasten - begin pas met afschrijven op het moment van ingebruikname.
3. Onder uitputting - we weten uit ervaring dat veel projecten heel veel later van start gaan. Dat ligt lang niet altijd aan de organisatie, vaak staan procedures een gepland begin in de weg. Als we dat effect meenemen in onze begroting, ontstaat extra ruimte.
4. Gebouwenbeheer – Gebouwen bevatten restwaarde die nu niet wordt benut en ruimte in de begroting kan opleveren.

Ad. 1.

We rekenen op begrotingsbasis geen eigen personeelslasten toe aan investeringen en projecten. Dit vanuit voorzichtigheid. Wanneer er op voorhand teveel eigen personeelslasten worden toegerekend aan investeringen en projecten en deze komen om wat voor reden te vervallen dan wordt de gemeente geconfronteerd met “ongedekte” structurele lasten. Er wordt wel voor ongeveer € 150.000 toegerekend aan de grondexploitatie. Hiervoor geldt in feite het zelfde. Als de gemeente geen gronden meer in exploitatie heeft en/of de grondprijs verlaagt, is er geen dekking meer voor deze kosten. Indien mogelijk worden incidentele eigen personeelslasten (dan wel inhuur extern personeel) wel toegerekend aan investeringen en projecten.

Ad. 2 en ad. 3.

Doen we. Zie beleidsregel 5 met toelichting.

Ad 4.

Het is maar zeer de vraag of onze gebouwen voldoende restwaarde hebben. Zie beleidsregel 4. met toelichting. In incidenteel geval kan er altijd gemotiveerd afgeweken worden van de beleidsregel. Bij

voorbeeld stoppen met afschrijven als een gebouw buiten gebruik is gesteld en zeker is dat de netto-opbrengst de boekwaarde overstijgt (door middel van een bod of optie op dat gebouw).